

ע"פ 19326/01/17 - אופקים א.ג. בע"מ נגד מדינת ישראל, בשם המשיבה - עו"ד אפרת קלט

בית הדין הארצי לעבודה
הנשיא יגאל פליטמן

עפ"ס 19326-01-17

המערערת

אופקים א.ג. בע"מ

המשיבה

מדינת ישראל

המערערת באמצעות מנהלה מר משה אביר

בשם המשיבה - עו"ד אפרת קלט

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית הדין האזורי בתל אביב - יפו (סגן הנשיאה שמואל טננבוים; ת"פ 19610-10-10 ות"פ 48367-04-15, ניתנה ביום 26.12.2016), שלא לפסול עצמו מלדון בכתב האישום שהוגש, בין היתר, כנגד המערערת.

בקשת הפסלות

- יצוין, כי מדובר בבקשת הפסלות השישית שהגישה המערערת בתיק זה, בכתב האישום שהגישה המדינה כנגד המערערת, מנהלה מר אביר, ו-2 חברות נוספות (א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ ואופקים נ.מ בע"מ), וערעור הפסלות שלפניי הוא השלישי במספר בקשר לתיק זה.
- זאת הפעם ביקשה המערערת, באמצעות מנהלה מר אביר, לפסול את סגן הנשיאה טננבוים מלשבת בדין בהליך, בהתבסס על החלטת נציב תלונות הציבור על שופטים (להלן - **הנציב**), אשר מצא חלק מהתלונה שהגיש נגדו מר אביר - מוצדקת. בהחלטתו מצא הנציב, כי התלונה מוצדקת בשל העובדה שלא קיימת בהחלטות בית הדין התייחסות ל"יומן החקירות" ול"זכרון הדברים של קובי סוויד".
- בבקשת הפסלות טענה המערערת, כי התלונה לנציב הוגשה עקב התעלמות בית הדין מחמש בקשות שהוגשו, לרבות בקשה למחיקת כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. בעקבות הגשת התלונה, כך נטען, נתן בית הדין החלטה בארבע מתוך חמש הבקשות, אך בתגובה לתלונה הודיע בית הדין כי נתן החלטה בכל חמש הבקשות. המערערת הוסיפה, כי בעקבות החלטת הנציב, פנתה לגורמים נוספים כגון היועמ"ש בתלונה על ההתנהלות בתיק זה ולכן אין זה מן הראוי כי השופט הנילון הוא אשר ידון בתיק. עוד טענה, כי עצם העובדה שהנציב מצא את התלונה מוצדקת מצדיקה את בקשת הפסלות.

עמוד 1

5. המדינה התנגדה לבקשה, כאשר לדידה בית הדין כן נתן החלטות באותם עניינים שבהם על פי החלטת הנציב לא נתן בית הדין החלטה, והוסיפה כי מר אביר הטעה את הנציב בתלונתו, ועל כן היה מקום לדחות את התלונה, והחלטת הנציב בטעות יסודה. עוד טענה המדינה בהקשר זה, כי בית הדין חשף מתוקף תפקידו לביקורת ותלונות של הצדדים המתדיינים לפניו, ואם שופט יהיה חייב לפסול את עצמו מלדון בתיק כאשר מתדיין מלין עליו לנציב, ייווצר מצב שכאשר מתדיין ירצה להחליף מותב, הוא יגיש תלונה לנציב, ואין לתת לכך יד. מעבר לאמור טענה המדינה, כי מדובר בתלונות חסרות תום לב וניסיון מכוון של מר אביר להכפיש את בית הדין. עוד טענה המדינה, כי התלונות לנציב, כמו גם בקשות הפסלות, מהוות טקטיקה בידי המערערת במטרה להשהות את ההליכים ולהשחית את זמנם של עובדי הציבור ואת זמנו של בית הדין, וכן מהוות ניסיון להלך אימים על בית הדין, על המדינה ועל גורמי אכיפת החוק. לסיום טענה המדינה, כי בית הדין נוהג כלפי המערערת ומר אביר באורך רוח ובסבלנות יתרה, וכי לא הופרכה החזקה שבדין באשר להיותו של בית הדין פתוח לשכנוע ומסוגלותו לבחון את ההליך העיקרי ללא משוא פנים.

החלטת בית הדין האזורי

6. בית הדין הבהיר בפתח הכרעתו, ביחס לעמדת המדינה כאמור, כי אין בדעתו להתייחס לשאלת נכונות החלטת הנציב, וכי החלטתו בבקשה זו ניתנת מתוך הנחה שהחלטת הנציב נכונה, שרירה וקיימת.

7. אשר לפסלות שופט בגין תלונה שהוגשה כנגדו לנציב על ידי צד לדיון, הפנה בית הדין להלכה שנפסקה בעניין, כדלקמן:

"ככל שהמערערים מבססים את החשש למשוא פנים על הגשת התלונה לנציבה וההחלטה בה, ההלכה היא כי אין בהגשת תלונה כאמור, לשעצמה, כדי לבסס עילת פסלות ... יתרה מכך, כפי שכבר נפסק, גם קבלת התלונה או חלק ממנה, עדיין אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילת פסלות. הליך הפסלות והליכי התלונות על שופטים מכוח חוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002 (להלן: חוק הנציב) הם הליכים נפרדים, שתכליתם שונה. דיני הפסלות באים לקדם אינטרס מרכזי אחד והוא האובייקטיביות השיפוטית, בעוד שחוק הנציב בא לקדם אינטרס מרכזי אחר, והוא התנהגות ראויה של שופטים ... לכן, גם אם הוגשה תלונה על שופט לנציב, ואפילו נמצאה התלונה מוצדקת, אין בכך כדי לחרוץ את הדין בדבר יכולתו של בית המשפט לדון בעניין שלפניו באובייקטיביות הדרושה ...".

ובמקום אחר נפסק כך:

"הלכה פסוקה היא כי עצם הגשת תלונה נגד שופט אינו מבסס חשש ממשי למשוא פנים של השופט כלפי בעל הדין או עורך-דינו ... ויש לבסס חשש ממשי למשוא פנים, מעבר לעצם הגשת התלונה. הטעם לכלל זה הוא, כי כל תוצאה אחרת תיתן בידי בעל דין או עורך-דינו כלי לפסילת שופט ולמניפולציה של היושב בדין ללא כל תשתית או יסוד בדין, אלא רק על-ידי הגשת תלונה...".

8. בית הדין קבע, נוכח הפסיקה שצוטטה לעיל, כי יש לדחות את הבקשה, שכן עצם הגשת התלונה לנציב בעניינו, כמו גם החלטתו של הנציב, אינם בגדר עילה לפסילתו מלהמשיך ולדון בתיק. עוד קבע, כי בשלב זה של הדיון, לאחר שמיעת עדויות המאשימה וטרם תחילת עדויות הנאשמים, דעתו אינה נעולה ביחס לשאלות הטעונות הכרעה והכרעתו תינתן לאחר שמיעת מלוא הראיות ושמיעת סיכומי הצדדים. בית הדין הבהיר, כי אין לו ספק שיוכל להמשיך ולדון בתיק באובייקטיביות ובמקצועיות כנדרש משופט. בסיום החלטתו העיר בית הדין, כי בקשת הפסילה הנוכחית, כמו אלו שקדמו לה, נועדו להשהות את ההליך שממילא נמשך זמן רב, וגם לנסות להטיל מורא על בית הדין, ולפיכך חייב את המערערת ואת מר אביר, יחד ולחוד, בהוצאות המדינה בסך 3,000 ₪.

הערעור

9. בערעור טענה המערערת, כי ערעורה נסמך על שלושה נימוקים: בית הדין האזורי לא נימק את החלטתו; מהחלטה עולה חשש, שלשופט יש קושי בהבנת הנקרא; השופט מטעה במתן החלטה בניגוד לתשתית העובדתית שמצוינת בבקשת הפסילה. בערעורו הכבירה המערערת טענות בסגנון זה, לגבי התלונה לנציב, החלטתו ועמדת המדינה בעניין. כמו כן קבלה המערערת על החיוב בהוצאות.
10. בתגובתה לערעור הפנתה המדינה לטענותיה בתגובה לבקשת הפסלות, כמפורט לעיל, והוסיפה כי מר אביר מנסה כהרגלו להטעות את בית הדין בטענותיו. עוד הדגישה, כי מדובר בערעור פסלות שלישי שמגיש מר אביר, בניסיון להשחית זמן שיפוטי יקר, ובסגנון התבטאות משתלח, וביקשה כי יוטלו על מר אביר הוצאות לטובת אוצר המדינה.

הכרעה

11. לאחר שנתתי דעתי לערעור, לתגובת המדינה ולכלל החומר שהובא לפניי במסגרתו, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. טעמי לכך אבאר להלן.
12. הלכה היא כי **"מעצם היותה בקשה לפסלות שופט בקשה מהמטילה הצלבד על שופט אישיותו על מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואינדיבידואלית בחינת חששם של בעלי הדין ובאיכוחם אובה שקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאתחן - בן עליזה חנושות, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאתחן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא **"כיהושופטה הושבבדין, מקצועי ומיומן ובידול לבחונות העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כללהוא, כיינתן משקל רב לעמדת השופטה הסבור כי אינו מנוע מלישבבדין, וערכאתה ערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופטה הסבור כי בידול לנהל אתה הליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס 16943-11-11 **חברת ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי**, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 **עמותת אנואר לקידום מעמדה אישה - אומייה המחאמיד**, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).
13. מעבר לאמור, וכפי שציטט בית הדין האזורי וצוטט אף לעיל, הלכה היא כי עצם הגשת תלונה לנציב, או אף קבלת התלונה, אינה מהווה עילה לפסלות שופט, שאם לא כן עלול הדבר לשמש כלי ביד בעלי הדין להחליף את מותב בית הדין כאשר זה אינו נראה להם, באמצעות הגשת תלונה. וקל וחומר הדברים אמורים כאשר הנציב קיבל למעשה את תלונת מר אביר בחלקה הקטן בלבד. ודוק. נקודת המוצא המונחת ביסוד פסק דין זה היא כי החלטת הנציב נכונה ושרירה, אותה נקודת מוצא שממנה יצא בית הדין האזורי בהחלטתו. לפיכך, אין בדעתי להידרש לטענות הצדדים במסגרת ערעור הפסלות ותגובת המדינה, הנוגעות לעצם החלטתו של הנציב. דינו בכך שכאמור, אין בהחלטת הנציב כדי להקים עילת פסלות לבית הדין האזורי במסגרת הליך זה.
14. לאור האמור, לא מצאתי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, משנסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים שבהם ערכאת הערעור תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידול לנהל את ההליך באובייקטיביות.
15. כמו כן לא מצאתי מקום להתערב בפסיקת ההוצאות בגין דחיית בקשת הפסלות.
16. **סוף דבר** - הערעור נדחה. נוכח אופן התנהלותו של מר אביר בהגשת בקשות פסלות חוזרות ונשנות,

וערעוירים על החלטות בית הדין האזורי באותן בקשות פסלות, כמו גם סגנון טענותיו המשתלח בבית הדין, יישאו מר אביר והמערערת, ביחד ולחוד, בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 3,000 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום, וזאת נכס על ההוצאות שבהן חויבו בבית הדין האזורי.

ניתן היום, ו' שבט התשע"ז (2 פברואר 2017), בהיעדר הצדדים ויישלח אליהם.

5129371

54678313

5129371

54678313

הנשיא יגאל פליטמן